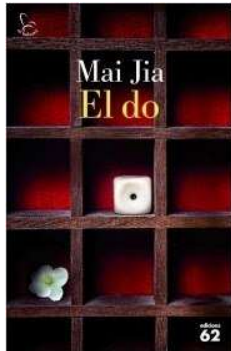

27th March 2015

El do, de Mai Jia. Notes de lectura

El do, Mai Jia

[http://2.bp.blogspot.com/-XU6TFLDwX1A/VRUm-AI5nOI/AAAAAAAAAK4/4mE5MFZd_ck/s1600/El%2Bdo.jpg]

Apunt biogràfic

Mai Jia (Xina, 1964) és un jove escriptor sorprès per l'èxit mundial del seu primer llibre publicat, *El do*. A principis dels anys 80 Mai Jia s'allistà a l'exèrcit xinès, on va cursar estudis de radiocomunicacions a l'Acadèmia d'enginyers, i també d'escriptura creativa a l'Acadèmia de Belles Arts de l'Exèrcit Popular d'Alliberament. Aquesta doble formació acadèmica, sumada a l'experiència com a militar, fan d'ell un autor sorprenent, en més d'un sentit, als ulls occidentals.

Notes de lectura

El llibre del mes de març del Club de lectura d'Arbúcies ha representat una sorpresa, perquè ens endinsa en un món no llegit fins ara per nosaltres –el de la criptografia i els secrets militars d'estat–, i en una cultura que ens és prou aliena com per cridar-nos fortament l'atenció, la xinesa. També ha representat un desencant, però. Darrere d'una destacable campanya de mercat destinada a vendre i a remarcar, un cop i un altre, que *El do* [<http://www.grup62.cat/llibre-el-do-119073.html>] ha tingut milions de vendes i lectors arreu del món, els membres del Club hem trobat a faltar arguments menys mercantils i més literaris a favor d'aquesta obra. La lectura de les seves gairebé 480 pàgines oscil·la entre l'expectació generada pel “bum-bum” dels editors, uns inicis que recorden lleugerament García Márquez –amb l'arbre genealògic dels Buendía de *Cien años de soledad*–, una part central que s'esforça a perfilar un protagonista que, al final, queda poc perfilat, i un centenar de pàgines que allargassen innecessàriament un argument poc sòlid en general.

En una entrevista, el seu autor afirma que l'escriptura d'aquest llibre va durar més d'una dècada i contenia centenars de pàgines més que, per raons comercials evidents, van haver de retallar-se. Aquesta és la constatació d'un fet obvi des de la meitat del llibre: tant pel que fa a l'argument com a la llengua, sembla apedaçat. Ara bé, cal pensar que es tracta d'una novel·la, una ficció, amb un argument mal venut com a *thriller* que, a tot estirar, arriba a generar certa incògnita, per no dir una simple curiositat, abans que el llibre caigui de les mans. Tot plegat ens fa pensar, doncs, que el valor literari d'*El do* no recau pròpiament en l'argument –com, de fet, succeeix en moltes obres–, sinó en una estructura entrelaçada i una rica veu narrativa d'una enorme força que condueix el lector per on vol.

Malgrat alguns problemes de construcció literària, cal reconèixer que el llibre ens endinsa en un món desconegut de la mà d'un personatge central complex, terriblement introvertit fins a la ratlla de l'autisme. La lectura, doncs, no és recomanable per aquell qui cerqui un *thriller* entès en els paràmetres habituals; però sí que ho és per a qui cerqui una novel·la amb trets psicològics i un personatge mig turmentat per una forta herència genètica a la Xina de la segona meitat del segle XX.